

ligefrem har nægtet at lade deres Skibe gaa ned i Østersøen. Følgen deraf har været, at vi har maattet betale flere Kroner mere pr. Ton for de Varer, f. Eks. Kul, som er fragtede til os. Nu forekommer det mig imidlertid, at der er Grund til at anmode vore Rederier om at fragte til samme Priser til Bornholm som til de øvrige Landsdele. Staten har været medvirkende til at danne Krigsforsikringsselskaber, som assurere Skibe og Ladninger, og for Skibenes Vedkommende har Staten gjort det med Risiko uden nogen som helst Udsigt til Gevinst. Jeg synes derfor, det vilde være rimeligt, naar man tager i Betragtning, at Rederierne har tjent store Penge ved Krigssituationen, at forlange, at de fragter til denne noget fjerne Landsdel til samme Priser, som de fragter til det øvrige Danmark. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, under hvem dette Forhold sorterer, at overveje, om der ikke er Mulighed for at træffe en Ordning, hvorved Bornholm paa dette Omraade kan blive noget nær ligestillet med den øvrige Del af Danmark.

Med Hensyn til de økonomiske Forhold, der er opstaaet her i Landet som Følge af Krigen, har flere Talere strejft Dyrtiden og omtalt de Foranstaltninger, der er truffet af Regeringen for at modvirke den. Jeg ønsker at sige et Par Ord om denne Sag, fordi jeg har den Opfattelse, at Diskussionen om Dyrtdsproblemet langt fra er tilendebragt her i Landet. I Almindelighed kan man vel nok sige, at Danmark er sluppet ualmindelig vel over Krigens første Maaneder, og vi haaber alle, at vi ogsaa fremdeles maa slippe vel over Krigstiden. Der er tjent mange Penge her i Landet, nogle har det glimrende, andre har det taaleligt godt, men der er en meget stor Del af den danske Befolkning, for hvem Krigen kun har været en Kilde til Lidelser. Det store Landbrug har tjent udmærket og tjener fremdeles udmærket. Hele Bondestanden tjener godt, har glimrende Tider. Det store Landbrug har en Tid saa glimrende som ingen Sinde før. Det mindre Landbrug har taalelige Kaar at arbejde under, men for Arbejderklassen gælder det i al Almindelighed, og for en stor Del af Arbejderne gælder det i Sær-

deleshed, at Krigen har paaført dem betydelige Byrder. Nu burde man vistnok have kunnet vente, at de, der har tjent godt paa Krigen, har haft gode Tider, havde vist Beredvillighed til at komme dem, der sidder daarligt i det, til Hjælp. Der er ogsaa hist og her gjort Tilløb dertil. Der er uddelt Almisser, Gaver, og der er hist og her paa anden Maade gjort noget for at lindre den værste Nød. Men i det store og hele er der gjort overmaade lidt for at komme den arbejdende Befolkning til Hjælp fra den Side, som har tjent godt, som har haft glimrende Tider under Krigen. Der har ikke været nogen særlig god Villie overfor Kravet om taalelige Kaar for Arbejderklassen. Fra en enkelt Side er der endog saa vist lige det modsatte af god Villie. Alle de Bestræbelser, Regeringen har udfoldet for at ophæve Virkningerne af Dyrtiden, er blevet mødt med Uvillie, paa sine Steder endog saa med afgjort ond Villie. Man har villet slaa politisk Mønt af Forholdene. Man har hidset Landet op imod Byerne. Man har gjort Forsøg paa at give det Udseende af, at de Foranstaltninger, der var truffet, faldt det mindre Landbrug til Last og var til Fordel for velstillede Folk i Byerne, endog saa Millionærer. I Øjeblikket er der nogen Stilstand i Agitationen, nogen Standsning i Kritikken, og Indledningen til Finanslovdebatten var jo fredelig fra Venstres Side. Det ærede Medlem for Æbeltoft-Kredsen (N. Neergaard) formanede til Besindighed og udtalte, at han glædede sig over, at man muligvis kom til en Overenskomst om de Spørgsmaal, der havde været Strid om.

Nu bliver imidlertid Spørgsmaalet: Kan man have noget Haab om, at Formaningen vil frugte? Kan man have noget Haab om, at de, til hvem Formaningen var rettet, vil efterkomme den? Jeg tror det ikke. Jeg tror ikke, det hjælper noget med disse Formaninger, som vist i øvrigt var ment paa den allerbedste Maade, gaar jeg ud fra. Thi lige umiddelbart efter det ærede Medlems Formaningstale blev der i det Blad, som har ført an i hele den Agitation, der er rettet mod Regeringens Maksimalprispolitik, mod Regeringens Bestræbelser for at komme den arbejdende Befolkning til